

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XIII. évf. 122. szám 2014. június

Sok résztvevő a Medve-tó napokon

2014. június 13-15 között lezajlott immár 14. alkalommal a Medve-tó születésnapja alkalmából szervezett rendezvény-sorozat. Hogy mennyire volt sikeres, az egy szervező szemével, aki belülről és hátulról figyel

az eseményeket, nem lehet megállapítani, de a sok munka reményt ad arra, hogy ha mindenkinek nem is sikerült a kedvébe járni, de a többség jól érezte magát.

Írhatnék a programokról is, de inkább megragadom az alkalmat és a háttér munkát mutatom be. Itt elsősorban a kollégák összefogását kell megemlítem, akikkel egymás munkáját kiegészítve, közösen tudtunk abban együtt dolgozni, hogy a helyszín elrendezésében és a programok összeállításában illetve lebonyolításában minden a helyén legyen. Nem utolsó sorban kell megemlítem azokat – a cégeket és magánszemélyeket –, akik a segítségükkel, támogatásukkal járultak hozzá, hogy a rendezvény még színesebb legyen.

Ezért köszönettel tartozunk a következő cégeknek, vállalkozóknak:

Agro Prod Com Dosa kft, **Frutti World,** **Szántó-Fülöp Pékség** és a **Petry** cégek, amelyek a pénteki és vasárnapi gyerekek gulyásaihoz szükséges hozzávalókkal támogattak, illetve az

Elixon Impex kft, amely a tálaláshoz szüksége hozzávalókat állta.

A gyereknapon az óvodások és a kisiskolások programját a kicsivonatozás színesítette, amit a **Mini Tren** cégnek köszönhetünk, a fagyit a gyerekek részére a **Noran** cég állta, míg a több száz buborékfújót az **Inforeg kft** támogatta. A gyereknapi program a Tamacisza társulat gyerek-előadásával kezdődött, majd nyolc különböző pályán, nyolc különböző tevékenység várta a gyerekeket akik sorba álltak hogy részt vegyenek valamilyen játékban az apró nyerevényekért. A tevékenységek között lengőteke, célbadobás, akadálypálya, rajzolás, éneklés, zsákfutás, kötélhúzás és hullahopp szerepelt.

A péntek délután a fiataloké volt. A diáknapi keretében a D.K. középiskolások alakítottak többnyire osztályon belül 10-30 fős csapatokat, akik előre készülhettek bemutatkozóval, zászlóval és himnuszszal a többi meglepetés volt számukra, amely különböző vetélkedőkből és kalandjáté-

koból állt. Mivel a versenyek egyszerre több helyszínen zajlottak, a csapat tagjait meg kellett osztani, ezért előnye volt a nagyobb létszámú csapatoknak. A diáknapi csapatainak nyerevényét a **Sz'Adventure Szováta, Bogdán Turistaház, Transsic, Kalandpark, Vármező Nosztalgia gőzös, Pallos Vendégházak, Hotel Pacsirta** biztosította.

A pénteki zenés program Madaras Zsolt előadásával kezdődött, akinek fellépését a **Kicsi Gomba** támogatta, majd bemutatkozott két szovátai érdekltségű fiatal együttes a **Midpoint** és a **Balck Rose Band**, akiknek köszönjük a műsort és további sikereket kívánunk. A programot a marosvásárhelyi **Chrom** együttes folytatatta, akinek a fellépését a **Teletip kft**-nek köszönhetjük. A tavalyról már ismert magyarországi **Gesarol** együttes zárta az első napot, akik az előző programok csúszásai miatt a tervezettnél rövidebb repertoarral léptek fel, mivel éjfélkor a hangosítást le kellett zárni.

(folytatás az 5. oldalon)

14 és 139

Megvolt hát. Két szám jegyzi: 14 és 139. Ez került a kiragasztott plakátokra és gulyásfőző üstök körül forgolódnak pólóira, ezzel vonul be városunk történetébe. Tizenhetedik alkalommal szervezte meg az önkormányzat a Medve-tó születésnapját, és százharminckilencedik évét töltötte az ünnepelt.

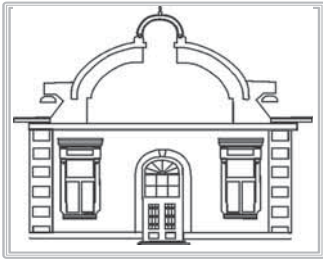
Ezzel el is volt intézve a Medve-tó, másként nem került szóba, s a születésnapra összegyűlt népes közösség az ünnepek során az ünnepeltnek színét sem látta. Nem tudom eldönteni, hiányzott-e valakinek, gondolt-e bárki is rá, vagy teljesen elvonta róla a figyelmet a háromnapos színes forgatag.

Immár hagyománya van annak, hogy az ünnep első napja a gyermekeké és a diákoké, ilyenkor késleltetett gyereknapi tartanak a sporttelepen. A gyereknapi különben a naptár szerint június elsején van világszerte.

A Medve-tó születésnapja meg május 27-én.

Talán érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy ha már két héttel késleltetve ültük az ünnepét, a jövőben tán lehetne még két héttel odább tolni, megvárni vele a tónyitást, s úgy ünnepelni, hogy az ünnepelt is jelen legyen, illetve az ünnepeltnél jelen legyünk, és egy kis csobbanással is köszöntsük, aztán hagyjuk, hogy szerető melegséggel magához öleljen Ő.

Molnos Ferenc

KÖSZÖNET

Egy demokratikus társadalom alapfeltétele nem csupán az általános szavazati jog, de az a polgári öntudat is, amely révén élni tudunk szavazati jogunkkal.

Egy számbeli kisebbségben élő nemzetrészt számára különösen fontos ez.

Ezért illesse köszönet mindazokat a szováta választópolgárokat, akik május 25-én megjelentek az urnánál, és szavazatukkal segítették európai parlamenti képviselőnk biztosítását!

Külön köszönet mindazoknak, akik munkájukkal hozzájárultak a választások sikeres lebonyolításához!

*Péter Ferenc
polgármester*

Városházi anyakönyvi adatok

Bejelentett újszülöttek: Kacsó Ramona Izabella (szülei: Kacsó Oszkár és Vass Izolda); Szopos Alexa (szülei: Szopos Béla és Szopos Zsófia); Balint Alex Rázvan (szülei: Balint Gheorghe Rázvan és Mátyus Annamária); Demeter Nándor Ferencz (szülei: Demeter Ferencz és Demeter Izabella); Lakó Hajnalka (szülei: Lakó Ferenc és Lakó Ágnes); Gábor László (édesanyja: Gábor Margit); Varga Csanád (szülei: Varga Loránd Csaba és Varga Zsuzsa); Lengyel Csaba (szülei: Lengyel János és Lengyel Katalin); Hegyeli Csaba (szülei: Hegyeli Csaba és Molnár Gizella); Molnár Zoltán (szülei: Molnár Endre és Ilyés Kinga); Katona Sándor (édesanyja: Katona Annamária); Truța Bernadette Tamara (szülei: Truța Valentin és Truța Júlia); Szabó Róbert (szülei: Szabó Zsolt és Szabó Edit); Biró Magdolna Erzsébet (szülei: Biró Constantin és Szöcs Erzsébet); Kiss Bíborka (szülei: Kiss Dénes és Kiss Éva);

Isten éltesse Öket!

Házasságot kötöttek: Moldovai Péter Attila (M. Eminescu lakótelep D2/27) – Biró Csilla (Csendes utca 37 szám); Dezső Mihály (Rózsák útja, 100 szám) – Moga Emőke (Rózsák útja, 100 szám); Bokor István (Farkas utca, 21 szám) – Szőke Melinda (Stanisor); Boér István (Petőfi Sándor lakótelep C2/14 szám) – Jeremiás Erika Mónika (Mester utca 25 szám); Tulbure Ovidiu Cosmin (Szászrégen) – Lakatos Hajnalka Adriana (Kopac); Szász-Bíró Csongor (Petőfi Sándor lakótelep, E1/2 szám) – Sándor Mónika Jolán (Üvegcsúr); Fehérvári Lajos (Marosvásárhely) – Lázár Mónika (Petőfi Sándor lakótelep C1/7 szám);

Boldog házasságot!

Elhunytak: Szász Ilona (sz. 1953) – Petőfi Sándor lakótelep, A2/19 szám; Nagy Márton (sz. 1935) – M. Eminescu lakótelep, D tömbház; Katona József (sz. 1959) – Illyésmező, 90 szám; Corona-Pop Alexandru (sz. 1937) – Illyésmező, 105 szám; Szász Albert (1936) – Május 1 utca 44 szám; Jakab Karolina (sz. 1936) – Sas utca, 12/1 szám; Balaj Elisabeta (sz. 1918) – Fenyő utca, 3 szám; Birta Anna (sz. 1920) – Tavasz utca 81 szám; Szikszai Laurian Nicolae (sz. 1976) – M. Eminescu lakótelep, D2/11 szám; Kacsó Domokos (sz. 1944) – Hosszú utca, 65/A szám; Bartha Julianna Erzsébet (sz. 1946) – Fő út, 121 szám; Plugor Ferenc (sz. 1927) – Hosszú utca, 110/A szám;

Nyugodjanak békében!

KÖSZÖNJÜK!

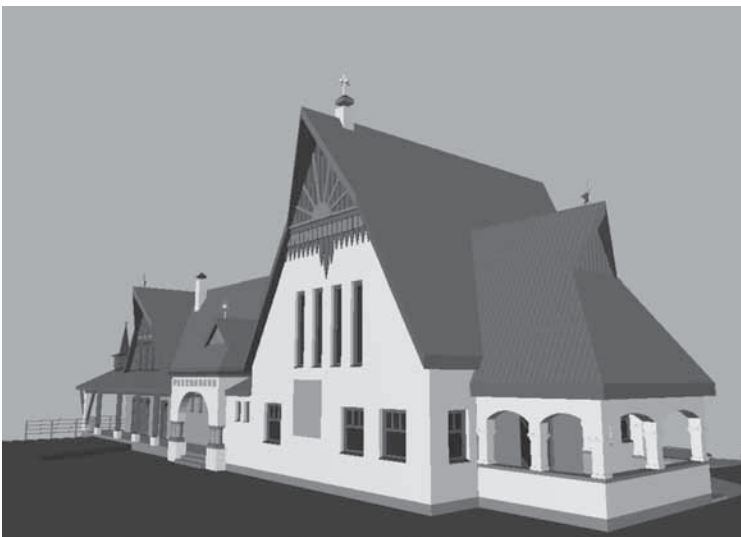
Az elmúlt tíz évben is megtapasztaltuk, hogy a mi jószándékunk megsokszorozódik, mivel sokan mellettünk állnak, hozzáteszik a magukét ahhoz az „álmhoz”, mely a

szováta-nyárádmenti gyerekek zenei nevelésére alapozva közösséget próbál építeni, lelkeséget - hitet ápolni, magyar kultúrát – hagyományokat őrizni. Sok odaadó támogató nélkül nem tudnánk működni. Köszönjük mindazoknak, akik az évek alatt mellettünk álltak!

...és most, hogy „nagyobb fába vágtuk a fejszénket”, fokozottan megtapasztaljuk a szovátaiak jóságát, aldozatosságát, elszántságát. **KÖSZÖNJÜK SZÉPEN** a 139. Medve-tó Na-

pok gulyásfőző versenyén befolyt összeg felajánlását a Tündérváros-Mariánum Központ építésének céljára! Köszönjük szépen a 2 %-ok felajánlását, mindennemű segítséget, támogatást, felajánlást, melyet cégektől, magánszemélyektől az elmúlt hónapokban kaptunk. Valóban átéljük annak a mondatnak a valóságát, melyet a világ 37 országában működő iskolánövérkek gyermekképtalanján fogalmaztak meg néhány éve: „Sok kis ember sok kis helyen sok kis lépést meg tud tenni, hogy a világ arcát megváltoztassa.”

*Hálás szívvel:
az iskolánövérkek*

Adresa Primăriei
Orașului Sovata:
Sovata, Str. Principală
Nr. 155.

Tel: 0265 570 218

Fax: 0265 570 524

E-mail:

secretariat@primaria.szovata.ro

Program audiențe

Primar: Péter Ferenc:

Martți – de la ora 11,00;

Viceprimar: Hegyi Mihály:

Miercuri – de la ora 11,00;

Secretar: Domokos András:

Joi – de la ora 11,00;

Rezultate finale alegerilor europarlamentare – județul Mureș

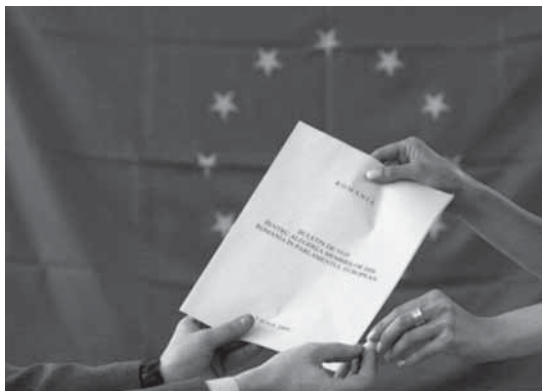
UDMR a obținut 40,25 la sută din voturi la alegerile europarlamentare în județul Mureș, fiind urmată de Alianța PSD-UNPR-PC cu 20,74 %, PNL cu 11,39 % PDL cu 8,14 % și Mircea Diaconu cu 4,35 %, indică rezultatele finale comunicate de Biroul Electoral Județean.

Potrivit datelor afișate la Biroul Electoral Județean Mureș, din cele 481.981 de persoane înscrise pe listele electorale la alegerile europarlamentare s-au prezentat la urne 148.568, adică 30,82 %.

Dintre cei care s-au prezentat la urne, 6.774 si-au anulat

votul (4,55 %), fiind înregistrate 141.794 de voturi valabile exprimate.

Totodată, au obținut rezultate sub pragul electoral de cinci la sută PMP (3,26 %, adică 4.630 de voturi), PRM (3,17 %, adică 4.499 de voturi), PPDD (2,09 %, adică 2.967 de voturi) și Forța Ci-

vică (1,80 %, adică 2.561 de voturi). Toți ceilalți competitori electorali au obținut, la nivelul județului Mureș, sub unu la sută.

Vreme bună, varietate la programe, o mulțime de oameni prezenți

S-a sfârșit evenimentul organizat pentru a 14-a oară, cu ocazia zilei de naștere a Lacului Ursu, care împlinise 139 ani la sfârșitul lunii mai. Vremea bună, varietatea programelor și mulțimea oamenilor prezenți dă speranță organizatorilor, să creadă că evenimentul avea succes.

Trei zile pline cu evenimente:

- vineri pentru copii mici și mari, după amiază pentru liceeni au fost organizate diferite jocuri și competiții cu multe premii, pe care mulțumim sponsorilor;

- sâmbătă programele erau pentru toate vârstele cu evenimente sportive, prezentări de dans, fitness, taekwondo, competiții de îndemânare auto, motocross, iar seara scena era pentru concerte cu trupele Bere Gratis și Zanzibar;

- duminică erau programe permanente pentru copii și programe pe scenă cu muzică și dansuri populare;

Cel mai popular program

era concursul de gătit organizat sâmbătă, unde au participat 20 de firme și organizații: angajații Primăriei Sovata, Pompieri-SMURD, Husarii, Hochland, Spitalul Sovata-Niraj, Clubul sportiv Ursu și prietenii, Vomtrans, Danubius Hotels, Lomas, SZISZ, Grünesz Bar, Composesoratul Mureșul, Tangram, Trafic-Tur, Inforeg, Mobila Sovata, Pensiunea Szandy, HE-BA Cons, Promedivet, Cercetașii din Sovata.

Le mulțumim, pentru că cu ajutorul lor oamenii au donat 3400 lei, care în acest an a fost oferit fundației Marianum din Sovata, care acum a început construirea unei clădiri pentru educarea copiilor și nu numai.

Pe această cale ași dori să mulțumesc pentru sprijinul și ajutorul acordat de firmele și persoanele următoare: Agro Prod Com Dosa srl., Frutti World, Brutăria Szántó Fülöp, Petry, Elixon Impex

srl., Mini Tren, Inforeg srl, Noran, SzAdventure Sovata, Cabana Bogdan, Transsic, Parcul de aventura, Mocănița, Casele Pallos, Hotel Pacsirta, Ciuperca Mică, Teletip srl., Silk Design, Spectrum Electronics, Pc House, UDMR, Sóvidek Media, Toyota, VZ Tuning, Isti Tuning, Veritas, Grünesz Bár, Vónya Lukács, Sovall Prod, Mobila Sovata, He-Ba

Cons, Alunis Hotel, Szeifert Hotel, Hephaistos Hotel, Motel Ursu Negru, Transov-Com, Luk-Seb și Csizol srl.

Vă mulțumim! Kiss Zsófia

Ennyit te is

Szóltak, hogy menni kell. Többen is. Azaz majdnem mindenki. A sor végén – persze, miután kifejtette álláspontját az országot éppen keresztül-kasul járó illetve az írott és elektronikus sajtóban nyilatkozó valamennyi politikusunk, véleményformálónk; amikor már a történelmi egyházaink püspökei is megtették híveik felé felhívásukat; amikor Csaba testvér is megkért mindannyiunkat, hagyjuk egyéb foglalatosságainkat, mert fontos ott lennünk, s a határon átszólt Semjén után maga Orbán Viktor is – e lap hasábjain megtettem én is. Úgy, ahogy szoktam, ahogy tudtam, sok-sok szóval – kétségtelen, hogy nem eléggé meggyőzően, de nagy lelkesedéssel – próbáltam fejtegetni miről is van szó, megértetni az ügy fontosságát.

Ferenc pápa éppen a Szentföldre látogatott, csak ő nem szólt ide, hogy „János,” vagy „Pista, biza, menni kell!” És lehet, hogy éppen ez hiányzott, ez az idegen megszólítás, ez az idegen kiejtéssel, de szeretettel kiejtett néhány pápai szó. Rómából – vagy miért ne éppen a Szentföldről – egyenesen ide Székelyföldre, s még pontosabban Sóvidékre. Minden közvetítő kiiktatásával.

Ha így tett volna Ő, akkor minden bizonnyal még néhányan elmentek volna egy voksot adni magukért.

– Ej, Ferenc, Ferenc! Ennyit igazán megtehettél volna te is értünk!

Molnos Ferenc

Választottunk? Volt, aki igen.

Kit érdekelnek ma már a választások? És egyáltalán kit érdekelnek bármikor a választások? Ki az, aki időt szakít arra, hogy pecsétet nyomjon egy szavazólapra, és ki az, aki utána izgatottan várja az eredményt, hadd lám, ki kapott több voksot? És végül ki az, aki arra is kíváncsi, hogy egy-egy szavazókörzetben, településen, megyében mások hová ütötték a pecsétet?

De mivel azt hiszem, hogy hogy van néhány ember, aki fontosnak találja az eredményt, mert érzi a maga felelősségét mindabban, ami vele és körülötte történik, és egyáltalán akit mindez érdekel, azt hiszem vesztegethetek néhány szót a legutóbbi választásra.

Mindenek előtt arról teszek említést, amiről mindenki tud, s amire olykor mindenki hivatkozik, hogy a választáson való részvétel ma már nemre való tekintet nélkül természetes joga minden 18 évet betöltött állampolgárnak, azaz minden felnőttnek, életre érettnak, aki képes felelősséget vállalni saját döntéseiért, tetteiért. Ehhez a joghoz ragaszkodunk mindannyian, ám de élünk-e vele, vagy csupán meglegekszünk a pusztán lehetőséggel, hogy választ-hatnánk, ha éppen akarnánk, ha ráérnénk, ha nem kötné le egyéb a figyelmünket, ha érdemesnek találnánk rászánni egy kis időt? Megtehetjük, hogy úgymond nem választunk – mintha lehetne nem választani, mintha nem volna az is egy választás, hogy oda-dobjuk magunkat a sorsnak –, inkább megiszunk egy másik korsó sört, vagy éppen átfordulunk a másik oldalunkra, netán szidjuk a világot és benne a Földet, amelyről tudjuk,

ő sem tökéletesen gömbölyű.

Kinek jut eszébe, hogy a jogal kötelezettség is jár, hogy tulajdonképpen a köteleesség nélkül mit sem ér ez a jog is, akár a többi?

Ha már bedobtuk a törülközőt, vége a meccsnek, és bizonyos, hogy nem számunkra kedvező lesz az ítélet. Ha nem mentünk el, akkor feladtuk. Akkor milyen joggal várunk el bármit is?

De most tényleg az eredményekről:

A több mint 18 millió román választópolgár 32,44 százaléka adta le voksát a május 25-i európai parlamenti választásokon. Az érvénytelen szavazatok aránya viszonylag magas, 5,83 %.

zésére volt elég. Az RMDSZ képviselőjében Winkler Gyula és Sógor Csaba kapott újabb ötéves brüsszeli megbízatást.

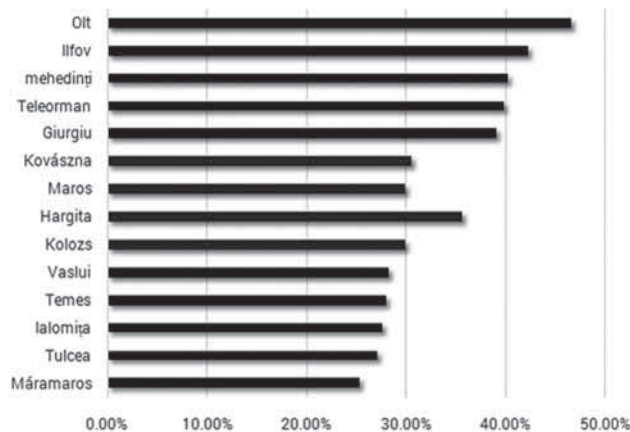
Megvolt a lehetőség egy harmadik képviselői mandátum megszerzésére is, de ahhoz Erdély-szerte nagyobb arányú magyar részvételre lett volna szükség.

Szóvátán a szavazati listán szereplő 8 518 szavazatra jogosult polgárból 3 154 járult urnához, tehát 37,03 %-os volt részvétel (magasan felülmúlja a Maros megyei átlagot – 29,88 %). Ebből 3 068 érvényes szavazat született (97,27 %).

Az érvényes szavazatok pártok szerinti megoszlása:

- RMDSZ – 2 535 – 82,63 %;
- PSD-UNPR-PC – 171 – 5,57%;

Végleges részvételi arány megyékre* bontva

Adatok: BEC
*Az öt legmagasabb és öt legalacsonyabb részvételi aránnyal rendelkező megye, illetve Kovászna, Harghita, Kolozs és Maros mezei

Szavazatarányok és mandátumok:

- PSD-UNPR-PC – 37,6 % – 16;
- PNL) – 15 % 6;
- PDL) – 12,23 % – 5;
- PMP) – 6,21 % – 2;
- Mircea Diaconu (független) – 6,81 %;

Az RMDSZ-re 350 689-en szavaztak: a 6,29 %-os eredmény 2 mandátum megszer-

- PNL – 78 – 0,92 %;
- PMP – 61 – 0,72 %;
- PDL – 55 – 0,65 %;

A függetlenként indult Mircea Diaconu Szóvátán 46 szavazatot kapott (ebből csak 19-et a fürdőtelepen, feltehetőleg a nyaralóktól, a többit szóvátaiaktól).

Röviden ennyi. Választottunk? Volt, aki igen.

Molnos Ferenc

Sok résztvevő a Medve-tó napokon

(folytatás az 1. oldalról)

Szombaton reggel 7 órakor indultak útjukra a Mátyás Huszárok, akik ébresztették a lakókat és felhívták a figyelmet a városban zajló rendezvényre. Több helyszínen kezdődtek egy időben az események, sportrendezvények a sportcsarnokban, a Medve-tó körül, a műfüves pályán, készülődtek a gulyásfőző csapatok a sportpályán és a SzISz által szervezett következő rendezvény a Cross ügyességi verseny. A versenyt zárt, épített pályán, a Polgármesteri Hivatal udvarán rendezték meg, első alkalommal a Medve-tó napok keretében. A szervezők szerint jól sikerült, pozitív visszajelzéseket kaptak, ezért jövőre is tervezik megrendezni, annak reményében hogy több résztvevő lesz. A Cross verseny támogatója a **Benkő autóbolt** volt. A SzISz harmadik szervezett rendezvénye a fotópályázat volt, amelynek hosszabb időre terveztek 4 évszak témában, de mivel rövidebb lett az idő négy másik témában híretek meg: Sóvidéki templomok, -vendéglátó egységek, -tájképek, -életképek. A fotókat előre kellett beküldeni, szakértő fotósok döntése alapján kerültek ki a nyertes fotók és ki voltak állítva a Medve-tó napokon, jelenleg az Ósmarosszéki Közbirtokosság székházában tekinthetők meg és a díjátadóra is ugyanitt került sor június 20.-án egy álfogadás keretében. A fotópályázat jövőre sem marad el, annak reményében, hogy a 4 évszak fotóiból naptár is készülhet majd. Az esemény támogatói a **Pacsirta Hotel, Kicsi Gomba, Silk Design, Spectrum Electronics, Pc House, RMDSZ, Sóvidék TV**. Köszönet érte! Megragadom az alkalmat, hogy köszönetet mondjak a **SzISz** munkájáért, aktivitásukért amelyel a Medve-tó napok programjaihoz hozzájárultak.

Szervezői szemmel a szombati

nap ment mint a karikacsapás, hiszen nagyon sok segítők volt a különböző programoknál akik odaálltak és levezették azokat, amelyek már hagyományosan a szombati napot kitöltik, mint az autógyógyességi verseny (támogató: **Toyota, VZTuning, Isti Tuning**), az erős emberek vetélkedője (támogató: **Veritas, Grúnesz Bár**), a szovátai Sasok Taekwondo bemutatója. Köszönet a fiatal fellépőknek, az ügyes táncosoknak és tanáraiknak akik a szombat délután folyamán biztosították a színpadi programokat, a Mini Dance erdőszentgyörgyi táncsoport Sütő Nóra vezetésével, a Pinocchio kétszínpados produkciója Désy László tanításában, Lőrincz Emese fitness bemutatója Mesefitness címmel, a Táncoló Talpak Gál Kriszta vezetésével majd a Kangoo Girls Biró Edit tanításában. A hangulat fokozásában Faluvégi András zumba és később a táncbemutatója segített. A két produkció között a Romafest aratott nagy sikert, akik fellépését **Vónya Lukács** támogatta.

Aki nem látta sajnálhatja, hiszen az Open Stage produkciója mindenki arcára mosolyt csalt. Egy órán keresztül szórakoztattak, majd a Bere Gratis és a Zanzibar koncertek vonzották színpad elé az embereket. Ezzel zártuk a szombati napot.

A vasárnap meglepetése a déli órákban jelen levő nagy létszámú látogató volt akik érdeklődéssel követték a folklór programokat. Ifjú zenéz hegedült, Jánoska zenekara muzsikált és a Vándorcsizma Veress Kálmán táncoktató szervezésében színesítette a délutánt. Forgó székelly szoknyák, döngető fekete csizmák, énekes és sok tánc jellemezte a vasárnap délutánt a városi sport pályán. A táncokat a Fölszálott a páva egyik díja-

zott táncsoportja, a Bekecs Néptáncgyűttes fellépése koronázta és zárta. Kévéssel este 8 óra előtt Madaras Zsolt és Beáta a gyerekeknek kedveskedtek zenéjükkel, énekeikkel. Ezután fellépett a szovátai Mezőhavas Zenekar, akik napnyugtáig zenéltek, énekeltek. Ahogy sötétedni kezdett, megjelentek a lampionok mint valami szentjánosbogarak világítottak a sötétedő égbolton, majd ki-

aludtak és jelezték, hogy lejárt a 3 nap, amit a város szervezett a város lakóinak. Annak reményében hogy jól érezték magukat a résztvevők, jövőre is készülünk. Szeretném felkérni azokat akik érdemben tudnak segíteni ötletekkel, javaslatokkal a következő rendezvény jobb megszervezése érdekében jelezzék felénk.

Utoljára megemlíteném az egész napos programokat, amelyek a lelátó alatt sorakoztak, és mind nagy népszerűségnek örvendtek, sok látogatóval. A Legendarium meseszekere és óriás társasjátéka inkább a gyerekek figyelmét kötötte le, csakúgy mint a szombati népi játszótér vagy a vasárnapi huszársátor, ahol papírból huszárcsákó készítest és kardforgatást tanulhattak a gyerekek. A kettő között a

turisztikai info kapott helyet, ahol lehetőség volt a turisztikai egyesületekhez csatlakozni vagy programlehetőségekkel ismerkedni, amit a vendégeinknek kínálhatunk.

A játszótér az idén a vízen túl kapott helyet, ahol légvárak, vízi dodzsem, óriáslabda és hámos trambulin várta a gyerekeket. Ugyanitt lehetőség volt az íjaskodás kipróbálására és sétalovaglásra is.

A rendezvény további támogatóinak ezúton is köszönetet mondunk, elsősorban azoknak akik részt vettek a gulyásfőző versenyen és hozzájárultak az adománygyűtésre: **Önkormányzat munkatársai, Tűzoltók-SMURD, Mátyás Huszárok, Hochland, Szovátanyárád Kórház, Szovátai Medvék és barátai, Vomtrans, Danubius Hotels, Lomas, SZISZ, Grúnesz Bár, Ósmarosszéki Közbirtokosság, Tangram, Trafic-Tur, Inforeg, Mobila Sovata, Szandy Panzió, HE-BA CONS, Promedivet, Szovátai 128. számú Domokos Mihály Kázmer Cserkészcsapat.**

További támogatók: **Soval Prod, Mobila Sovata, He-Ba Cons, Alunis Hotel, Szeifert Hotel, Hephastos Hotel, Fekete Medve, Transov-Com, Luk-Seb és Csizol kft.**

Köszönjük!

Kiss Zsófia

„Sóvidék képekben” fotópályázat

Tolokán-Király Miklós: Napfelkelte

A Szovátai Ifjúsági Szervezet idén májusban egy új programmal hozakodott elő. Kulcsár Hunor ötletére egy kezdeményezés született. A fent említett fotópályázatot májusban hirdettük meg, és egész

hónap alatt érkezettek a fényképek a **sziszfotopalyazat@yahoo.com** e-mail címre.

Bár néha döcögött a szervezés, és sok nehézségbe ütköztünk, sikeresnek bizonyult, mert közel 40 jelentkező munkáiból si-

került válogatni. Több mint 60 fénykép érkezett Szovátáról és a környékről (Marosvásárhelytől Csíkszeredáig).

Nehézséget okozott, hogy volt olyan fénykép, amely egészen jól sikerült, csak minőségileg nem tudtuk előhívatni, mert mosódott össze. Ez azt jelenti, hogy a kiírások szabályzatait is figyelembe kell venni, mert annak alapján dől el, hogy tudjuk-e díjazni, vagy sem. Végül is a díjazott fényképeket a Szováta városnapi ünnepség szombati napján tekinthették meg az érdeklődők.

A díjátadás az június 20-án 15 órakor a Marosszéki közbirtokosság székházába szerveztük. A nyertes fotók tulajdonosait előre értesítettük. A fényképeket fényképészekből álló szakemberek értékelték. Ez egy kezdet. Persze, hogy vannak benne elírások, hiányosságok, de azért vannak, hogy javítsunk rajta, s egyre jobb és szebb legyen. Bízunk benne, hogy újból sikerül megszervezni, meghirdetni.

A témák amelyekben a fényképeket vártuk az:

• Sóvidéki templomok (kültéri)

1. helyezett: Fülöp Mihály, cím: Református templom
2. helyezett: Erős Miklós, cím: Korondi római katolikus templom
3. helyezett: Tolokán-Király

Miklós, cím: Napfelkelte

• Sóvidéki vendéglátó ipari egységek (kültéri)

1. helyezett: Kovács Anna, cím: Tányéros ház
2. helyezett: Tolokán-Király Miklós, cím: Medve-tó
3. helyezett: Fülöp Mihály, cím: Kicsigomba vendéglő

• Sóvidéki tájképek (kültéri)

1. helyezett: Fülöp Mihály, cím: Só-szoros
2. helyezett: Erős Miklós, cím: Tyukász-dombi római katolikus kápolna
3. helyezett: Siklódi Zsombor, cím: Sóvidéki keskenyvágy

• Sóvidéki életképek

1. helyezett: Kovács Anna, cím: Ködtenger
2. helyezett: Fülöp Mihály, cím: Huszáraink
3. helyezett: Erős Miklós, cím: Vadászkutyák

Dicséretet érdemel: Fülöp Mihály, Sütő Attila, Erős Miklós azokért a képekért, amelyek nem kerültek díjazásra.

Bízunk benne, hogy az összegyűlt fényképekből tudunk készíteni egy 2015-ös naptárt.

Köszönjük támogatóinknak a sikeres rendezvényt: Pacsirta Hotel, Communitas-RMDSZ alapítvány, Pc-house, Sóvidék regionális televízió, Kicsigomba vendéglő, Spectrum electronics, SILK-Design, Nosztalgia hegyigőzős.

Nagy László

Kovács Anna: Ködtenger

Diáksarock a városnapokon

A Domokos Kázmér Iskolacsoport diáktanácsa és a Szovátai Ifjúsági Szervezet szervezésében és közreműködésében valósulhatott meg az idei év júniusi városnapokon rendezett diák délután, pontosabban a diáknap Szovátán.

Előzetes csoportos jelentkezés alapján lehetett benevezni a vetélkedőkre, minimum 10, maximum 25 személy lehetett egy csapatban, akik különböző névvel (F.B.I., Éretlenek, Haverock, Sördögök, Matek tenger kalózái, Őrázó), különböző színű pólókkal, bennerrel, zászlóval és himnusszal mutatkoztak be.

A tánccmaraton lejárta után kezdődött igazán a versengés, mert minden csapat különböző feladatokban kellett részt vegyen. Volt ott fejtörő, kerékpározás, városi lepkézés, tákolmány, hálóátmászás, családi papucs és ládajáró verseny, puding evés és tojással való passzolgatás vagy sminkverseny. Az idén is a tavalyról örökölt feladat vitte az első helyet, vagyis a vizeslufi vetélkedő. Legújabb versenyszámunk a sminkverseny az Avon kozmetikai cikkek támogatásával.

A szervezőkkel beszélgetve az idei év diáknapos feladatai kissé rutinszerűnek tünnek bár minden pillanat estig fokozta a hangulatot és a hangzavart egyaránt. A középiskolás diákok a futballpálya egynegyedét használták, pontosan azt, amelyikre szüksége volt a vetélkedők megoldásához a DIÁKSAROCKnak. A diákok idén kevesebb érdeklődéssel fordultak hozzánk. Elmondhatjuk, hogy a sikeres rendezvények lebonyolításában szovátai fiatalok vettek részt, s bár nem látszik mindig, a háttérmunka a legnagyobb és a leghúzósbab.

A Szovátai Ifjúsági Szervezet nevében köszönöm a szülők-

nek, hogy elengedték fiataljaikat, illetve a tanároknak, hogy biztatták a diákokat a csapatokat. Külön köszönet jár támogatóinknak, a helyi Önkormányzatnak, továbbá a díjak támogatóinak: Kicsigomba és a Bogdáni vendégház, Transic, S-Adventure Sovata, Pacsirta Hotel, Nostalgia hegyigőzös, Pallos Vendégházak!

Természetesen az Ifjúsági Szervezet minden egyes tagjának, aki támogatott véleményével, szervezéssel, lebonyolítással, szabadidejével és mindenféle kis hozzáállással. Nem utolsósorban köszönet, minden diáknak, aki részt vett a feladatokban, mert az egész rendezvény sikere, abban rejlik, hogy közel száz aktív résztvevője, érdeklődője volt. A legnagyobb meglepetésünk az, hogy a XII. osztály is részt vett. Nehézség számukra az, hogy éppen érettségizés közben jelentkeztek a vetélkedőkre. A jó és kiszámítható fiataloknak, a legszükségesebb pillanatokban is lehet számítani. Hajrá fiatalok, és tanulmányaitok után hazavárunk!

Köszönjük Szépen!

Nagy László

Kis egészségügyiek

Mint minden évben az idén is a városi Vöröskereszt keretén belül megszerveztük a KIS EGÉSZSÉGÜGYIEK (SANTARII PRICEPUTI) versenyt.

Örvedetes dolog, hogy a tanulók komolyan veszik a helyes elsősegélynyújtás elsajátítását, hisz azzal életet menthetünk.

A verseny tíz kérdéses elméleti és egy gyakorlati próbából áll. A gyakorlati részen elsősegélynyújtást kellett bemutatni különböző fajta sérülések esetében.

A versenyen három csoport vett részt a Domokos Kázmér Gimnázium keretében.

A zsüri értékelt a tanulók hozzáállását, a megjelenésüket, egyenruhájukat, egészségügyi táskájukat valamint magabiztosságukat a segítségnyújtás közben.

A győzelmet a VIII. C osztály tanulói nyerték, második helyen a VII.A osztály, a harmadikon pedig a VII.B osztály tanulói végeztek. Mindenik csapat diplomát kapott, és minden résztvevőt a Megyei Vöröskereszt és a Tata Területi Vöröskereszt ajándékaival jutalmaztuk meg.

Az első helyen végzettekkel részt vehettünk volna a megyei Vöröskeresztes versenyen, ám ez, sajnos, nem valósult meg, mert időszűke miatt már nem szerezhettük be a szükséges tanügyi engedélyt.

Örülünk, hogy vannak tanáraink, akik szívvel-lélekkel felkészítik évről évre a tanulókat, hogy már iskolás korukban elsajátítsák az elsősegélynyújtást, és így szükség esetén, ahogyan a Vöröskereszt jelszava is mondja, „ÉLETET MENTHETSZ? HA TUDSZ CSELEKEDNI”, helyes beavatkozásukkal életet tudnak menteni. Köszönet érte!

Dénes Magdolna,
a városi Vöröskereszt elnöke

Ne csak taníts, örökíts!*„Tiszteld őseidet, mert rajtok keresztül nyertél életet és örököltél Istent és Hazát...”*

Wass Albert

Több éve, folyamatosan zajló önazonosság-tudat megerősítését, a magyarság szellemi értékeinek megismertetését szolgáló magyar nyelvű, hagyományörző programjaink sorozatában, a 2013-2014-es tanévi projektünk megtervezésénél fontosnak tartottuk, hogy a következőkben a gyerekekkel megismertessük a magyar történelem és kultúra jeles személyiségeit. A tavaly 570 éve, Kolozsváron született neves magyar királyunkra, Mátyás királyra esett a választás, hiszen az ő történelmi alakja, a hozzá fűződő számtalan magyar népmonda, népmese segítségével, élményszerűen megismertethető az alsó tagozatos gyerekekkel is. Így e tanévi foglalkozásainkat Mátyás király és a hozzá kapcsolódó történelmi, néprajzi,

szellemi értékek megismerésére összpontosítottuk, ez által fejlesztve a gyerekekben az Igazságos királyunk által képviselt nemzeti, erkölcsi, szellemi eszmék tiszteletét, erősítve nemzeti identitástudatukat.

A program tevékenységei alkalmával a gyerekekkel együtt, mint hűséges apródok múltbeli utazást tettünk I. Mátyás korába, udvarába. Ezek során a gyerekek megismerkedtek a Mátyás királyhoz kapcsolódó nevezetes magyar történelmi eseményekkel, hagyományokkal, ismereteket szereztek a magyar mese- és mondavilág sokszínűségéről. Az ismereteket színesítettük népi gyermekjátékokkal, népdaltanulással, táncelemek elsajátításával, a népmesék-népmondák feldolgozásával, dramatizálásával. A gyerekek

ügyességi próbákon vettek részt, gyakorlati tevékenységeket végeztek, a témához kapcsolódó tárgyakat készítettek különböző népi kézműves technikával.

Az időbeli utazás élményszerű állomásai voltak többek között a budai kutyavásár, részvétel a „váruk királyának” törvénytárában, Beatrix királyné farsangján, ismeretgyűjtés a Corvinában, látogatás Mátyás kincsestárába.

Az éves program megkoronázása a Kolozsvárra tett kirándulás volt, ahol a múlt és jelen találkozásaként meglátogathattuk Mátyás szülőházát. Megcsodáltuk a Fadrusz

János készítette, 112 éve a város főterét díszítő és jelképpé vált királyi lovas szobrot.

A Mátyás királyhoz kötődő történelmi, néprajzi, irodalmi értékek, ismeretek, készségek elsajátítása révén a gyerekek alaposabban megismerték saját nemzeti értékeinket, anyanyelvi kultúránk gyöngyszemeit, fejlődött identitástudatuk.

A projekt céljának megvalósulásáért, az „S. Illyés Lajos” Általános Iskola szakadáti alsó tagozatos gyerekei és tanítói, köszönetünket fejezzük ki az Emberi Erőforrások Minisztérium Külhoni Magyarok Osztályának és a Ballasi Intézetnek a kapott támogatásért.

Kiss Enikő

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Testvérvárosok angol nyelvi tábora

Idén is május 25- 31. között a velencei Gyermek- és Ifjúsági Tábor helyet adott 25 szovátai diáknak az S. Illyés Lajos Általános Iskolából annak érdekében, hogy kapcsolatokat teremtsenek és ismereteiket bővítsék.

A lakosság, különösen a fiatalok részvétele a kultúrák közötti párbeszédben elengedhetetlen az európai identitás, a közösséghez való tartozás érzésének fejlesztésében. E gondolat jegyében kezdeményezte Budapesti XIII. Kerület önkormányzata a „Testvérvárosok angol nyelvi táborát”, ahol évente 25 szovátai diák vehet részt.

A velencei Gyermek- és Ifjúsági Tábor 2014-ben tizennegyedik alkalommal adott otthont a nemzetközi programnak. Céljuk a sikeres testvérvárosi kapcsolatok bővítése, olyan alkalom biztosítása, mely hivatalos kapcsolatokon túl a testvérvárosok polgárainak közvetlen lehetőségét teremt szemé-

lyes kapcsolatokat, ismeretségeket, barátságok kötésére.

A kultúrák közötti párbeszédet az angol nyelv használata segíti, lehetőséget teremtve, hogy az Unió jelenéről és jövőjéről eszmecsere cserélve elkötelezett, tudatos híveivé váljunk az európai integrációnak. A 2014-es program központjában

a különböző testvérvárosokban?

A 25 diák és a három kísérő – Székely Mária, Moga Réka és Lőrinczi-Hartlein Enikő – lelkesedéssel készültek a tábor által meghirdetett programokra, ahol a Szovátá- esten bemutattuk Szovátá-Sóvidék értékeit, tánccal, dalokkal és

ban a toleráns magatartás és a diszkrimináció ellenesség állt. Kérdések melyek miniket is meggondolatnak:

- Miért érdeke mindkinek a tolerancia?

- Hol találkozunk diszkriminációval?

- Melyek a legfontosabb területei a diszkrimináció-

rövid bemutatókkal. Minden nemzetnek volt egy bemutató estje, ahol mi is gazdagítottuk látóköreinket. Azon kívül minden diák naponta részt vehetett 2x60 perces angol nyelvi foglalkozáson, ahol különböző nemzetiségű tanárok, játékos módszerekkel, próbálták szórakoztatni a sok táborozó diákot. A gyerekek részt vehettek fakultatív programokon is, mint kirándulás, strandolás, játékok, ügyességi-, sport- és kézműves foglalkozásokon, országok bemutató estjein, beszélgetéseken, közös játékokban és táncokban, táborozásokban, budapesti kiránduláson.

Köszönetet szeretnénk mondani mindazoknak, akik lehetővé tették azt, hogy részt vegyünk ezen a táboron és azon szülőknek, akik megbíztak bennünk, és elengedték gyermekeiket erre a feledhetetlen közös hétre.

Lőrinczi-Hartlein Enikő

Száz éve történt Szarajevóban

Száz éve történt. Igen, ott, a puskaporosnak mondott Balkánon merénylet áldozata lett Ferenc Ferdinánd, Habsburg-trónörökös, aki trónra lépése után II. Ferenc császár néven szándékozott uralkodni, és akinek fontos politikai terve volt a dualista kormányzati rendszer átalakítása trianizmussá, azaz a Birodalom szláv népeiből képzett tömb bevonása Ausztria és Magyarország mellé a hatalomba, egy Nagy-Ausztriai Egyesült Államok megvalósítása.

Tervei szemben álltak Szerbia érdekeivel, akik szerb vezetéssel egyesített délszláv királyságot akartak létrehozni, de mert törekedett a Magyar Királyság 1867-ben rögzített alkotmányos kü-

lönállásának megszüntetésére, és a magyar állam betagolására a szövetségi államrendszerbe, nem volt népszerű a magyarság körében sem. Magyargyűlölőnek tartották.

Életében sem várhattunk semmi jót tőle, halála sem hozott jót nekünk. A merényletre válaszul az Osztrák–Magyar Monarchia kerek egy hónap múltán, 1914. július 28-án hadat üzent Szerbiának. Ezzel kezdetét vette az I. világháború, amelynek veszteségeit ma is siratjuk, s amelynek a trianoni békediktátumba foglalt következményeit ma is szenvedti a nemzet. Történelmünk fordulópontja volt. Emlékezzünk rá: száz éve történt Szarajevóban! molnos

1914. június 28. Vasárnap. Semmiben sem különbözött a többi vasárnaptól, hacsak abban nem, hogy ezen a napon katonai szemlére érkezett Szarajevóba a Habsburg-trónörökös, Ferenc Ferdinánd.

Bosznia–Hercegovina fővárosában e napon is még sokan emlékeztek a harminchat éve megtartott berlini kongresszusra, amelyen elhatározták: az Osztrák–Magyar Monarchia megszállja, „okkupálja”, ez ország részt 1878-tól „mindenki a bécsieknek tartozott. A hegyekre meredeken fel-futó utcák mentén a kertek elpusztultak bánatukban. A dohányt elvitték. A bőrt elvitték. A fát elvitték. A ma-

radék életkedvet elvitték. Csak a szilva- és kávéillatot nem tudták elvinni.” – írja

Ivo Andrić szerb író.

A modern hadtudomány nagy mestere, Karl von Clausewitz hadtudós, porosz tábornok mondta: „a háború a politikának fegyverrel való folytatása.” Az

egyéni terrort soha semmi nem indokolja. Ferenc Ferdinánd azonban azért ment Szarajevóba, hogy ott újra meghirdesse a szerbek elleni (politikai) háborút, aminek „prófétája” volt. A törökök alapította városban, amely kanyargós útjairól és száz mecsetjéről, görög-katolikus és római katolikus templomairól, a mór stílusban épült hatalmas zsinagógájáról volt nevezetes, száz évvel ezelőtt, június 28-án, vasárnap, a trónörökös és felesége reggel autóba ült, a hivatalos kocsisor egyikébe. Útjuk elején bombamerényletet hajtottak végre, nem autójukat találta el. Tovább folytatva délelőtti „provokatív” kocsikázásukat, a Latin-híd melletti utcasaroknál, a Schiller-féle fűszer-

üzlet előtt Gavrilo Princip, 19 éves diák, az „Ifjú Bosznia” nevű szervezet tagja két revolverlövessel megölte a trónörökösöt és feleségét.

Az ötvenegyes éves Ferenc Ferdinánd életét kioltó lövés volt az első fegyverdörrenés, amelynek „zaját” négy évig visszhangozta Európa, a világ.

A politikának fegyverrel való folytatása ekkor kezdődött, két pisztolylövessel a Latin-híd (ma Gavrilo Princip-híd) közelében.

A híd idegenforgalmi nevezetessége ma, s nem ünnepelni mennek az emberek oda. Emlékezni egy olyan történelmi időszakra, amelyikben – sajnos – a megnemértés minden addigi elképzelést felülmúlt.

Mester Zoltán

A Nemzeti Összetartozás Napján, Tatán

Hogy miről és hogyan szól egy nemzet himnusza, mondhatni, minden lényegeset elmond annak a nemzetnek a történelméről és a lelkületéről, hogy mi volt és mi ma is fontos számára, és hogy miből merít erőt újból és újból a véget nem érő megpróbáltatásokhoz, és egyáltalán a mindennapi gondok elviseléséhez.

Nem különben van ez az ünnepeivel, amelyek már önmagukban is egy-egy történelmi pillanatot emelnek mementóvá. Himnuszokkal némelyek harci kedvet szítanak, nemzeti ünnepeikkel pedig diadalmat ülnék. Mi a méltóságot választottuk. Isteni áldást és oltalmat kérünk nemzeti imánkkal, és történelmünk egyik legfájdóbb pillanatára emlékezünk e napon.

Bizony, beszédek az ünnepek is, egy történelmi ívű kommunikáció kellékei, amelynek révén a múlt átszól a mába. Mintha csak a könyvek szólnának le a polcra, régi levelek, elsárgult fényképek kiáltanának ki a fiókból, hogy „Né, itt vagyunk, figyelj már ránk is!” A levéltárak sötét polcain, vagy a tékákon, fiókokban, dossziékban, épületek falaiban, otthonosnak mondott tájban és szavakban, eleink csontjaiban elrakott múlt addig a miénk, amíg van közünk egymáshoz, amíg szólni tudnak ők hozzánk, mert nemcsak fülünk, de szívünk is van hozzá, hogy meghalljuk, és azt halljuk, amit ők mondanak.

Manapság sokat beszélnek a generációk közötti párbeszéd fontosságáról. Nyilván azért, mert már nagyon akadozik közöttünk a szó. Az idős nem érti a fiatalt, a fiatal az időst, s a középgeneráció meg egyiket sem. Nemesleg úgy érezzük, hogy párhuzamos világokban élünk, amelyekben más-más törvények uralkodnak, amelyekben más-más eredményt ad még a kétszerkettő is.

Persze, az azonos korúak is egy-

re nehezebben találják egymással a szót. Régen kitalált egyezményes jeleink, kinek-kinek ma már más tartalmakat közvetítenek, az egyiknek azt mondják, fehér, a másiknak pedig, hogy fekete.

Jogos a kérdés, ha egymást sem értjük, hogyan érthetnénk azokat, akik évek, évtizedek, évszázadok vagy akár évezre-

dek távolából szólnak hozzánk? Egyáltalán mondhatnak-e ők nekünk bármi fontosat és időszerűt? S ha mégiscsak igen, azt halljuk-e mi, amit ők mondanak? Lehetünk-e bizonyosak bármiben? És mindez miként kapcsolódik a mai ünnephez?

Nem egyszer kapom magam azon, hogy elhunyt szüleimmel diskurálok. Életem keresztútjain hozzájuk fordulok. Ma már jobban megértem őket, és inkább megosztom velük a gondjaim, mint akkor, amikor még éltek. Bátrabban kitárulkozom, nem tart vissza sem szégyen, sem büszkeség.

Valahogy így állok a beszélgetéssel rég volt emberekkel, akik kiszólnak a múltból, és akikhez én innen visszaszóllok. És így vagyok a régi történetekkel is, amelyeket ők közvetítettek, közvetítenek felém.

Ma már nem kétséges, hogy akkor tudunk eleinkkel beszélgetni, ha tudásunk van a múltból, ha ismeretünk van róluk, és van köztünk egy sokféle szállból sodort erős kötelék, egyfajta cincosság, ami feltétlen szüksé-

ges, hogy értsük egymást, hogy megértsük, mit miért cselekedtek éppen úgy, ahogyan tették.

A kommunikációnk velük addig bővíthet, ameddig az ismeretünk a múltból kiterjed. Ismernünk kell őket, és ismernünk kell azt a kort, amelyben éltek.

De ez így van a ma élő emberekkel is, a kortársainkkal való szótértés feltétele, hogy ismerjük, és megbecsüljük egymást, hogy elutasító hűvösséggel ne torpanjunk meg a minket elválasztó különbözőségek felfedezésénél, de menjünk tovább a megismerésben, amíg azt is megtaláljuk, ami minket összeköt.

A nemzeti összetartozás napja jó alkalom arra, hogy az egyazon bölcső gyermekeiként tekintsünk egymásra, bárhová is vetett a sorsunk, és testvéri kezet nyújtunk egymásnak. Jó alkalom arra, hogy visszanezzünk a múltba, és előre tekintsünk a jövőbe.

Nemzeti összetartozás. Milyen jól cseng a fülünkben ez a szópár, és hogy megbizsergeti a szívünket. Szinte feledni tudjuk, hogy akadtak kik arra hivatkozva elleneztek ezen emléknapi törvénybe iktatását, hogy „rontja Magyarország jó szomszédi kapcsolatait és nem szolgálja a határon túli magyarok érdekeit”.

A jószomszédi kapcsolatok ily módon való óvását mi, határon túli magyarok több évtizeden át megtapasztaltuk. Megtapasztaltuk azt is, hová vezet, ha mások mondják meg, mi szolgálja az érdekeinket.

Erdélyi székely-magyarként mondom itt, ha már határt emeltek közénk, talán elsősorban velünk, szülőföldünkön idegen állampolgárokká kényszerültek-
kel üdvözítő jószomszédi kap-

csolatokat ápolni, és üzenem a kétkedőknek, bízzák csak ránk, mi majd megmondjuk, hogy az szolgálja-e a mi érdekeinket.

Az Országgyűlés a törvény elfogadásával kinyilvánította: „a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme”.

Úgy gondolom az idézett sorokban azt a nemzeti minimumot fogalmazták meg, amiből nem engedhet semmiféle hivatkozással egyetlen magyar sem. Akik ez ellen emelnek szót illetve cselekszenek bárhol a világon, az összetartozás érzését próbálják elvenni, s az emlékezés jogát is megtagadnák tőlünk.

Sajátos ünnep ez, hiszen szétदारaboltatásunkra emlékezve, a fájdalomból, a tragédiából merítünk erőt a mához és a holnaphoz. Ha ütnek, dacossá válunk. Talán ezért maradhattunk meg mindmáig a történelem viharáiban.

A Nemzeti Összetartozás Napján egy tragédiára emlékezünk. De nem sírunk, nem jajveszkelünk, hanem arról biztosítjuk egymást, hogy szétदारaboltatásunkban is egyek vagyunk.

Legyen emlékeztető számunkra ez a nap, hogy minden romboló hatással szemben éberek és kitartóak legyünk, hogy a megosztást elkerüljük, és a nemzetet érintő kérdésekben egységesek tudjunk lenni!

Köszönöm Tata város önkormányzatának és lakóinak, hogy meghívással és ünnepi rendezvényükkel erősítik bennünk azt az érzést, hogy határon innen sokan vannak, akik nem felejtettek el minket, nem mondtak le rólunk, számolnak velünk, hiszen mi összetartozunk!

Molnos Ferenc

Egyetemes emberi értékkel átítatott képi állítás –

A sepsiszentgyörgyi Erdélyi Művészeti Központ szervezésében 2014. május 23-án nyílt Kuszto Endre grafikusművész katalógus-be mutatóval egybekötött kiállítása a Lábas Ház emeleti termében.

A kiállítás házigazdája a szóvatai gyökerekkel bíró Damokos Csaba képzőművész, a Képzőművészeti Szövetség sepsiszentgyörgyi fiókjának elnöke.

művészettörténész, maga is kitűnő rajzoló volt. A fiatal Kuszto Endre művészi kibontakozását Szervátiusz Jenő is ösztönözte. Lemondott tehát a közgazdász pályá előnyeiről és miután letöltötte a kötelező katonai szolgálatát, jelentkezett az alig egy esztendeje, 1949-

ben újjászervezett kolozsvári képzőművészeti főiskolára. Megvallása szerint, útkeresései idején Paál László és Mednyánszky művészete, később Szinnyi Merse Pál és Ferenczy Károly szemlélete, valamint Nagy István természetlátása befolyásolták alakuló művészetét. Természetesen a szorgos, mindenre nyitott diákra a kolozsvári képzőművészeti főiskola jeles tanárai is nagy hatással voltak. Első éven Kádár Tibor és Abodi Nagy Béla, másodéven Andrásy Zoltán, harmadéven Kovács Zoltán, majd újra Abodi Nagy Béla, végül mestere, Miklóssy Gábor útmutatásaira figyelt.

A főiskola befolyását magukon viselő korai képei tanúsítják azt a hatást, amelyet tanárai a budapesti főiskolán, vagy nagybányán tanultakból – abból a karakteresen magyar, szabadon értelmezett realista festői szellemiségből, amely pl. Rudnay vagy Szőnyi festészetét jellemezte – kolozsvári tanítvá-

A megnyitón köszöntőt mondott Tamás Sándor, Kovászna Megye Tanácsának elnöke. A megnyitóbeszédet Kelemen Hunor, Románia miniszterelnök-helyettese, művelődési miniszter mondott. A szakmai méltatást pedig Vécsi Nagy Zoltán művészettörténész az EMÜK vezetője, a kiállítás kurátora tartotta. Az alábbiakban az ő értékelését, méltatását olvashatják.

nyaiknak saját egyéniségükön átszűrve közvetítettek.

Kuszto Endre 1955-ben végzett festészeti szakon. 1956-ban már ott találjuk, ahol ma is él, Szóvátán ebben a kedves sóvidéki fürdővároskában. Ott telepedett meg feleségével, Kusztozné Szabó Piroska zene-tanárral és népdalgyűjtővel.

Állami állásban nagyon rövid ideig volt, az Erdőszentgyörgyi Múzeum muzeológusaként dolgozott 1962 és 1965 között. Nemzedékéből szinte egyedülként vállalta a szabadfoglalkozású művész anyagiakban szűkös, de szabad életét.

A művészvilággal való kapcsolatában sokat segített az a tény, hogy Kolozsváron műtermet tarthatott fenn. Ennek megfelelően, hol Szóvátán vagy édesanyjánál Csókfalván, hol pedig Kolozsváron dolgozott. Kiállításokon is többnyire ott szerepelt.

De néha a Maros Magyar Autonóm Tartomány székhelyén, Marosvásárhelyen rendezett, a Székelyföld művészeinek egyre inkább élénkülő művészeti tevékenységet számba vevő tartományi kiállításokon is felbukkantak rajzai.

A hetvenes évektől kezdődően, rendszeresen vett részt az akkor induló hazai és a lehetőségeknek megfelelően, az erősen korlátozott módon látogatható külföldi művész-táborok munkájában is.

1994-ben az újjáalakuló Barabás Miklós Céh alapító tagjai között találjuk.

Amilyen feltűnés és becsvágnélküli hivatali előmenetelének története, olyan eseményekben gazdag – talán közelebb kerülünk az igazsághoz, ha hányatottat

mondok, mert jókora kálvária volt idáig, és lelki szenvedésekkel is teli – magánélete. Édesapja korai elvesztésétől a család 1952-es évi kulákká nyilvánításán és kilakoltatásán keresztül egészen addig, amíg 1985-ben elvesztette feleségét, szellemi társát és támaszát, majd 1992-ben fiatalon, a művészetét érző és ahhoz értő módon hozzászóló, biológusnak tanult egyetlen fiát is. Nem véletlen tehát, hogy munkáiról Gazda József találóan, Vigasztalan valóság címmel írt cikket.

Kuszto Endre sokat, ha betegsége engedi naponta, szinte menetrendszerűen dolgozik. Munkáit szívesen tárja a közönség elé, minden lehetőséget kihasználva rendszeresen állít ki itthon és külföldön egyaránt. Talán a sors különös személye hozta úgy, hogy Sepsiszentgyörgyön csak most, 89 évesen állít ki először, annak ellenére, hogy egyéni és csoportos kiállításainak sora felsorolhatatlanul hosszú lenne.

Legelső egyéni kiállítását, 33 éves korában rendezte, 1958-ban, Erdőszentgyörgyön. Az életpályájának legmeghatározóbb egyéni kiállítása 1972-ben volt a budapesti Magyar Nemzeti Galériában, Abban az időben mérhetetlen megtiszteltetés és megbecsülés volt egy ottani kiállítás, még egy Magyarországon született számára is, hát még egy erdélyi számára, akinek mind műfaji értelemben, mind formavilágát illetően merész egységesség akkor még sokkal kevésbé ismerték és értékelték, mint ma. Ez volt az a kiállítás, amely megalapozta Kuszto Endre széleskörű ismertségét és azóta is töretlen szakmai presz-

Kusztos Endre-kiállítás Sepsiszentgyörgyön

tízstét, mind az ottani, mind az itthoni művészvilágban, ami nem utolsó sorban a lelkes Erdély-barát művészettörténész, Solymár István elévülhetetlen érdeme is.

Mivel mind kedvelt műfajának a szénrajznak, mind hétköznapi témáinak a jellege, de legfőképpen szellemi-érzelmi töltetének drámaisága valamint lakonikus, gyakran a korszak helyi kánonjától idegen a kortárs nyugati művészet szürrealista és absztrakciójához közelítő stílusjegyei nem kedveztek a hivatalos érvényesüléshez, így az elismerések, díjak a rendszerváltás éveitől többnyire elkerültek a művészt, ezeket csupán az utóbbi évek hozták meg.

Nem csoda tehát, hogy felemelő pillanatként élte meg, hogy 1995-ben 70. születésnapja, valamint 50 év munkássága alkalmából Szováta város tanácsa a város díszpolgárává avatta, ráadásul ugyanabban az évben a Makói Művésztelep ÁFÉSZ-díját is elnyerte.

Rá két évre 1997-ben, pedig Csongrád megye művészeti díját kapta meg.

Viszonylag későn, az ezredforduló évében jelent meg a Pallas-Akadémia Könyvkiadó Múterem-sorozatában az első munkásságát bemutató album, amelyhez Szatmári László írt bevezető tanulmányt.

Majd 2001-ben a Makói Művésztelepen első díjat nyert.

2005-ben, 80 éves korában a magyar állam elismeréseként, Cseh Áron igazságügyi főkonzul Pro Cultura Hungarica-díjjal tüntette ki. Ugyancsak 2005-ben, Budapesten, a Magyar Kultúra Alapítvány székházában ünnepi ülés keretében a Magyar Művészeti Akadémia tagjává avatták.

Legutóbb pedig monografikus igényű elemző tanulmánnyal kísért albuma jelent meg „Szaggatott napló. Kusztos Endre művészete” címmel Székely Sebestyén

György tollából a kolozsvári Quadro Galériabeli, egész életpályáját átfogó egyéni kiállítása alkalmából, amelyet a Magyar Nemzeti Galéria főigazgató-helyettese Szücs György nyitott meg.

Külön kell szóljak arról, hogy a Kusztos Endre munkásságát méltatóknak a sora talán minden kortársánál tekintélyesebb. Olyan neveket találunk köztük (a fent említettek kivül), itt most találokra szemelgetek a legtekintélyesebbek közül néhányat, mint Borghida István, Székely János, Beke György, Sánta Ferenc, Páskándi Géza, Király László, M. Kiss Pál, E. Szabó Ilona, Sümegi György, Novotny Tihamér, Vida Gheorghe vagy Chikán Bálint.

Kusztos Endre érett, többnyire szénrel papírra készült munkáinak többszintű jelentésrétege a maga képzőművészeti nyelvén lakonikus, tömörítő fogalmazásában, jel- és jelképteremtő képességében a magyar költészet és zene olyan nagyjait idézi, mint Ady Endre vagy Bartók Béla. Művei a lélek mélységeit érintő példaloknak a rokona. A minap Kallós Zoltán gyűjtötte és énekelte népdalok hallgatása közben gondoltam arra, talán leginkább éppen a Kusztos-rajzok a méltó képi megfelelői ezen ősi dallamoknak és szövegeknek. Nemcsak egyszerű, nyers szépségük és tömörségük miatt, de világlátásuk bölcséleti jelképsége révén is.

Nem véletlen ez az egyezés, hiszen felesége mellett annak idején, maga is járt népdalokat gyűjteni. Témaként is ez által került be művészetébe az erdélyi balladai hagyomány, ezért lett főiskolai diplomamunkájának is ez a tárgya. Ráadásul, Kusztos Endre, amíg tehette hosszú évekig, úgy járta főleg a Sóvidék, de egész Erdély, általában a magyar nyelvterület tájait és helységeit, azzal az értékgyű-

tő eltökéltséggel, mint ahogy azt Kallós Zoltán és Orbán Balázs, vagy a Kusztossal összefüggésben gyakran emlegetett nagy előd, Nagy István is tette a maga idejében. Barangolásai során élményeit folyamatosan képi formában, mintegy naplószerű következetességgel rögzítette. Számos azóta már elbontott öreg ház, kivénhedt, kidőlt famatuzsálem, letarolt erdő képét őrizték meg rajzai. Ha egészsége engedte, vizuális naplóját ma is szorgalmasan vezeti, szénrel, tussal, diópáccal, pasztellel papírra rója, megörökítve minden, mind a saját, mind a közösség lelki életében történt fontosnak ítélt, a szénrúd végére kívánczó eseményt, történet, mozzanatot, jelentésesnek látott és láttatott tárgyat, táji vagy természeti jelenséget, jelenést.

Kusztos gazdag tónusú tus és szénrajzainak naplószerű képi szekvenciái néha lenyűgöző puritánságáról tanúskodnak, néha barokkosan vonagló szenvedéllyel alakítottak, néha pedig klasszikus avantgárdra visszautalóan geometrikus keménységűek, ugyanakkor a felületek hol hirtelen gesztusokkal, szinte indulatossal vonásokkal szabdaltak, hol puha és bársónyos felhangokkal moduláltak. A formák és vonalak

legjellemzőbben expresszivitással és a romantikára is visszautalóan, intenzív érzelmi feszültséggel telítettek, néhol pedig szürrealista bizarrsággal idéznek fel szinte minden érzékünket megbizsergető elemi emlékeket.

Szimbolikus mondanivalója, a kisebbségi lét valóságából emelkedik egy sor egyetemes emberi értékkel átítatott képi állítás - összetéveszthetetlenül egyéni hangú megfogalmazásban - a bölcséleti víziók magasságába. Ezek a valóságból szublimált látomások, a művész érzelmi telítettsége és erkölcsi tartása állhatatosságának köszönhetően, életművének - éppen megformáltságukon keresztül - kivételes lélektörténeti folyamává teljesednek ki.

Ezért lehet igaz monográfusának Székely Sebestyén Györgynek az a tézise, mely szerint: „Kusztos Endre számára a művész énje elsősorban a társadalom lelkiismereteként határozható meg.”

Amihez nyugodtan hozzátehetjük, hogy Erdély iránti hű szeretetével áthatott és ugyanakkor európai színvonalú alkotásai - erkölcsi és szakmai hitelességgel - az értelmes helytállás és nyíltszívúséggel teljes emberség egyetemes példázatát hirdetik.

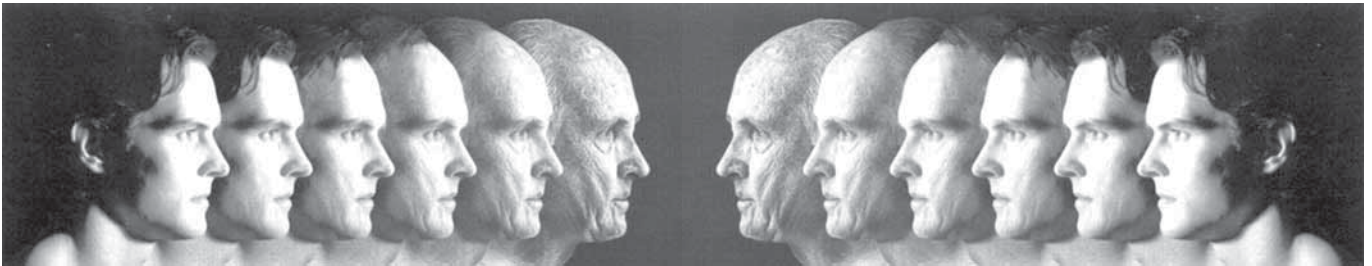
Vécsi Nagy Zoltán

Magunk alatt a fát (10)

Szeptemberi számunkban kezdődött sorozatunk, amelyben környezetünk rombolásának következményeire, életlehetőségeink gyors felszámolásának valóságára, a tragikus következményekkel járó éghajlati változások közelségére próbálom felhívni Önöket, de azt is számba vesszük, hogy milyen változásokra van

szükség felfogásunkban, magatartásunkban, és milyen cselekvések vezethetnek az egyre közelebbi katasztrófa elkerüléséhez.

Tehát ökológiáról van szó, azaz egy világfelfogásról, amely a természet alkotó elemei közti összefüggéseket vizsgálja, azt, hogy valójában hol van a helyünk a minket is magába foglaló természetben. (mol)

Megtalálhatták az öregedés visszafordításának kulcsát – hozza a Heti Világgazdaság, a hvg a hírt.

Nem csak lelassítja, hanem vissza is fordíthatja az öregedést a GDF11 névre keresztelt fehérje.

Először először 2005-ben sikerült egy fiatalabb egér véreinek felhasználásával visszánöveszteni egy öregebb egér károsodott izomszöveteit. A Stanford kutatói akkor sebészeti módszerekkel összekapcsolták a két egér érrendszerét (parabiosis), és azt figyelték meg, hogy a fiatalabb egér az öregedés jeleit mutatja, míg az idősebb egérben gyorsabb felépülés indult be.

A Harvardi Őssejt Intézet Verge új tanulmánya szerint megvan a kutatásban eredményt hozó legvalószínűbb ok, a GDF11 névre hallgató fehérje. A fehérjével való kezelés eredményeként a vizsgált egerek összes tanulmányozott szervének funkcionalitása javult. A Verge beszámolója szerint a San Franciscó-i Kaliforniai Egyetem (UCSF) ettől független kutatása is hasonló eredményre jutott: a fiatal vérplazma transfúziója fejlesztette az idősebb egér agyi funkcióit, és javította az agy állapotát.

A GDF11-terápia klinikai tesztje három-öt éven belül kezdődhet meg.

Eddig a hvg híre. Mondhatom, engem felvillanyozott, hiszen immár szeptember óta kesergék e rovat hasábjain, azt elemezgetve, hogy miként ejtünk egyre súlyosabb sebeket a természetben, miként aknázzuk ki tartalékait, herdáljuk el gyermekeink jövőjét, és teszünk lehetetlenné az emberi életet – és nem csak az emberi életet – a Földön.

Most fényt jelent ez a hoszszú, sötét alagút végén. Reményt ad, bizodalmat a jövőben. Hiszen ha az ökológusok, akik a természet működésére figyelnek, és az ember által is befolyásolt nagy folyamatokat tanulmányozzák, siralmasnak látják is a jövőt, még mindig vannak, akik az örök élet titkát keresik, valamiféle életelixír után kutatnak – lám, nem eredménytelenül –, mert mire felszámolódik minden életlehetőségünk a Földön, tán éppen akkorra meg is lesz a csodaszer. Akkor majd állunk a pusztává tett Földgolyón azzal a boldogsággal, hogy immár nem csupán a halált odázhathatjuk el, de egyenesen fiatalodhatunk.

Ha szerencsés leszek, magam is megérem ezt aggasztóan koromban. Majd reszketeg térdekkel állok étlen és szomjan, a mérges gázoktól gőzölgő bolygón, a rám szerelt csöveken kapom a frissítő vért, és várom a fiatalo-

dást. Talán azzal kapok még mintegy nyolcvan évet. No, nem a halál, hanem a születés. Hiszen a halált ily módon – hála a fiatalító vérenek – megspóroljuk, de elég egy kis pontatlanság, figyelmetlenség az adagolásban, s máris megvan a baj, kifutunk az életből a születésen keresztül. De az még odább van, azzal még sokat nem foglalkozom, előbb a rámszerelt csövekkel együtt újra élem visszafelé az életem. Naponta egyre mozgékonyabb leszek, kopasz fejbúbomra újránövő hajamból modern, kakastaréjos frizurát vágtatok, egyre nagyobb érdeklődéssel figyelem a nőket, kettesével veszem a lépcsőfokokat, a nyugdíjostól kérem munkaviszonyba helyezésem, majd egyre kisebb fizetésért, egyre nagyobb lendülettel dolgozom. A ranglétrát immár könnyedén járom végig, hiszen lefelé tartok rajta. Munkahelyemen előbb-utóbb én is kezdő leszek. Ott hon egyre viharosabb éjszakáim lesznek. Nem tehetek róla, mert a feleségem egyre csinosodik. Nyilván ő is részese a megújulásnak, mint ahogy a gyermekem is, aki elhagyja párját, idegenből hazaköltözik, előbb iskolába jár, majd óvodába, és egy este azzal lep meg, hogy ölembe ül, és arra kér, mondjak neki esti mesét.

Mondjam tovább ezt az idilli

történetet? Nem olyan rózsás, mint, amilyennek első hallásra tűnik. Akkor sem, ha egyszer eljön a gyermekkor is, amelyben rendre elhagyok mindenféle munkát, a szomszéd kölykökkel, akikkel egykor együtt sakkoztam a nyugdíjas klubban, nagyokat játszom, gonosz csínyeken töröm a fejem, és lassan lassan elfelejtem a számokat, no meg a betűket. Aztán a kisedényre is ráülök, de akkor végre rádöbbenek, hogy baj van, nincs, aki megtörölje a hátsóm, hiszen anyám nincs velem, ő nem érte meg ezt a csodaszert.

Na, ekkor, ha támad egy kósza ötlet, vagy egy öntudatlan mozdulattal kitépjem testemből a fúziót ellátó csövet, tán megmenekülhetek, hiszen leáll a fiatalodási folyamat, és én előlről kezdek az öregedést ismét.

Tudom, meg fogom keresni a feleségem ismét – hiszem, hogy neki is volt sejtése mit tegyen, hogy újrainduljon ez a folyamat – hátha másodjára még jobban összecsiszolódunk.

A természetet – amit ma értünk e fogalom alatt – addigra, nyilván, elfelejtjük. Megszokjuk a bolygót növényzet és állatok nélkül, megtanulunk táplálék nélkül élni, vagy valami olyasmit fogyasztunk, amit ma még mérgeznek tartunk. Többé nem aggodalmaskodunk semmiért. Bizonyára boldogok leszünk.

Molnos Ferenc

Szovátaiak a dobogó legmagasabb fokán

Súlyemelésben

A szovátai Medve-tó Sportklub Súlyemelő szakosztályának csapata részt vett a 2014. április 15 – 19-e között Bukarestben megszervezett „Románia Kupa” Országos Bajnokságon.

A Junior M1 kategória (20 éves korig), 56 Kg-os súlycsoportjának versenyét, 208 kg-os összetett eredménnyel, Katona Róbert szovátai súlyemelő nyerte, s mint a Román Kupa győztese a dobogó legmagasabb fokára állhatott. Ez a fontos győzelem egy következetes, hosszú, kitartó munka eredménye és további szép sikerekre ad megalapozott reményeket.

Eredménye szép példa a szovátai kezdő és haladó súlyemelőknél, büszkeség a „veteránoknak”. További sok sikert kívánunk úgy a győztesnek, mint csatársainak és az egész csapatnak.

Kiss János

Birkózásban

E rovat hasábjain a sporttudósítások sorában mindeddig nem fordult elő birkózással kapcsolatos anyag. Nem véletlenül, gondolja az olvasó, hiszen ebben a városban még nem hódított teret ez a sportág. A Sóvidék televízió jóvoltából viszont már sokan tudják, hogy nem messzi innen, Korondon éppen a legnépszerűbb sportágak egyike. És mindük közül a legsikeresebb – ebben a sportágban Korond egy olimpiai bajnokot is adott a nemzetnek. Ma az ő nevét viseli az a sportegyesület, amelynek keretében két szovátai gyerek is tanulgatja a birkózás tudományát.

Jelen cikkünk éppen azért született, mert ők, a Kaffai testvérpár, szép eredménnyel tértek meg egy magyarországi versenyről. A korondi Lőrincz Márton Sportegyesület versenyzőiként idén ott lehettek a kiskunfélegyházi idős Besze László nemzetközi szabadfogású emléktornán, és ha már ott voltak, társaikhoz hasonlóan ők sem akartak üres kézzel hazatérni a rangos tornáról. Nem is tették, hiszen egy-egy arany-

érmeket sikerült begyűjteniük. A 11 éves Kaffai Botond 32 kg-os, a 9 éves Kaffai Kriszta 28 kg-os súlycsoportban. Az csak ráadás, hogy a zsűri Botondot a legjobb külföldi versenyző sűrjára is érdemesnek minősítette.

A sporteseményről csak annyit, hogy a versenyre 29 egyesület 199 versenyzője nevezett. Erdélyből Korond és Segesvár, Vajdaságból Magyarkanizsa és Zenta is képviseltette magát.

Teljesítményükkel együtt a korondi csapat (bár nem a legerősebb felállásban voltak jelen) 12 arannyal, 2 ezüzzel és 1 bronzal csapatversenyben a vendéglátók mögött a második helyen végzett.

Egy korábbi, Székelyudvarhelyen szervezett válogatóversenyen való jó szereplésüknek köszönhetően, mindketten részt vehettek a június 14-i országos versenyen Mangálián.

Lapzártakor kaptuk a hírt, hogy nem eredménytelenül. Botond egy V. helyezéssel tért meg, viszont Kriszta ennél is jobban szerepelt, hiszen az évek során sok országos bajnoki címet nyert korondi csapat számára most megszerezte az első női bajnoki címet. *molnos*

-Nézd már te asszony!!!- mondja a székely a feleségének.-Nézz ki az ablakon, egy ló van az udvarunkon! - Az nem is ló, hanem tehén te!- mondja a felesége. - Nem a tükörben te, én az ablakot mondtam!		Készítette: Molnos Ferenc	... nővér (Csehov)	Folyó Németor- szágban	A derek katona	Hársfa árasztja (két szó)	N	New York Life	December 24. ez is!	... Williamson skót színész	
	Poén 2		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
	Borvíz		✓								
	Dr. ... Arafat (SMURD)		✓				Becézett László Kén	✓			
	Poén 1	Mustárgáz	Levesféle Csoportos fékletenség	✓				✓	Olimpiai szervezet Élet- (előtag)	✓	
Sokat ... a latba	✓	✓	✓		Kiss Katalin Pontosan meghat.	✓		Labda (ang.) Fájl kiterj- esztés típus	✓	✓	
...-parado- xon (kvan- tummech.)	✓			Kérdő szócska Órómai pénz	✓	...-flop (elektr.) Női név	✓			Névelő Tudatlan	✓
Megverő	✓			✓					Rendben! Oxigén fel- használó	✓	
Tasziló társa	✓							Régi űrmérték Liter	✓		
... Carrere (amerikai énekesnő)	✓			Összes (ang.) AITGE	✓			Balti nép Itália	✓		
Rácsap	✓		Balatoni település Fejrevaló	✓				✓	Pesti műv. központ Foszfór	✓	
Ká	✓	Mely személyt ... Sanchez	✓		Alfa ...-kapu Babilon	✓		Labdajáték Alex ... (színész)	✓		
Szemé- lyüket	✓			Olaszorsz. névjele Kis Árpád	✓				Helyrag Tó Szumarán		
Ide-oda billegés	✓			✓		Cigaretta- márka Könyv szerz.	✓		Nagy Dénes Helyhat.	✓	
Gyalog járt Törökor- szágban	✓					✓			✓	Tonna Paci	✓
Elülső rész (régieses)	✓			Antenna típus Bé	✓					✓	
Tiltószo	✓		Impérium	✓							

Felelős kiadó: Szóváti Város Polgármesteri Hivatala, Péter Ferenc polgármester
 Szerkeszti: Molnos Ferenc, Grafikai szerkesztő: Siklodi Zsolt
 Lapszámunk munkatársai: Dénes Magdolna, Lőrinczi Hartlein Enikő, Kiss Enikő,
 Kiss János, Kiss Zsófia, Nagy Éva Vera, Nagy László, Mester Zoltán, Vécsi Nagy Zoltán

